

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Schimbării la față a Domnului

Intru în carte cu duh de sărbătoare cerească între pământ și cer. Sunt Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot, și din dreapta Lui Mă fac cuvânt peste pământ, iar Tatăl este cu Mine în coborârea Mea la om. Amin.

Acum două mii de ani M-am coborât din cer și M-am întrupat în pânțele de fecioară cu ajutorul Duhului Sfânt, Care este în Tatăl și în Mine, și M-am arătat Dumnezeu-om, M-am arătat cu chipul pe care-l am din Tatăl născut mai înainte de vecii, iar acum chipul Meu cel tainic se face cuvânt de slavă a lui Dumnezeu pe pământ, și Eu vorbesc cu omul așa cum am vorbit cu Adam în rai și îl povățuiesc pe om să se întoarcă în patria pe care i-o făcusem lui după ce l-am lucrat pe el după chipul Meu și i-am dat suflet viu și l-am numit om.

Pace ție, popor al cuvântului Meu cel dătător de viață! Mă slăvesc în mijlocul tău făcându-Mă cuvânt și taină de cuvânt, că Mă răcoresc de apăsare când îți grăiesc și când îți pot spune ție cuvânt tainic, cuvânt nenăscut din Mine până acum. Pic cu pic ființa Mea se pregătește de arătarea ei între oameni, pic cu pic Mă deșert, și prin cuvântul tainei Mele lucrez aceasta, și apoi Eu Mă las descoperit. Amin.

Pace ție, popor care crezi venirea Mea cea după două mii de ani iarăși de la Tatăl la om, căci tainic Mi-o lucrez, iar tu ești cel credincios, și voiesc să fii ceresc, nu pământesc pe pământ, tată, căci ucenicii Mei, când Eu M-am arătat lor pe munte în mijlocul slavei pe care o am de la Tatăl în cer și pe pământ, ei M-au îndemnat să-Mi facă o casuță și să stau în ea pe munte, și să rămână cu Mine Moise și Ilie pe munte, căci M-am arătat cu ei la ucenici, ca să vadă ei vorbirea Mea cea despre patima Mea și despre învierea Mea.

O, poporul Meu, să nu fii, tată, om pământesc, că mare este taina lucrării Mele cu tine în zilele tale, și mare la înțelepciune și la vedere voiesc să fii și tu, că Eu mult te învăluiesc în taina venirii Mele și mult îți cer să lucrezi pentru desăvârșirea ei, și ca în cer să lucrezi, și nu ca pe pământ, poporul Meu. În cer nu se lucrează pentru Dumnezeu cu mâna, ci cu duhul, tată, și de aceea te-am învățat Eu să nu-ți încurce ție lucrul cel cu mâna pe cel cu duhul lucru pentru Mine, că am nevoie să fii ceresc pe pământ, poporul Meu, și am nevoie de ucenici mulțime, tată, că multă este venirea Mea la tine, și n-o poate omul cuprinde, dar Eu am spus să nu fie omul singur, și pe tine te-am învățat să te strângi în buchețele și să ai în mijlocul tău pe Duhul Sfânt Împărățitorul și Împărțitorul și Lucrătorul venirii Mele la tine, și apoi peste pământ, poporul Meu. Îți spun acestea toate ca să te înțelepțesc și ca să fii ceresc pe pământ, și nu pământesc, căci pe ucenicii Mei cei de acum două mii de ani i-am învățat îndeaproape toate câte avea să fie cu Mine pe pământ pentru slava Mea din vremea lor, dar ei erau pământești și nu pricepeau ce înseamnă Dumnezeu și ce înseamnă omul, fiindcă Eu, dacă am venit întrupat pe pământ, M-am arătat pe deplin om.

O, nu se poate să fii tu pământesc pe pământ, poporul Meu, căci Eu am cu tine de îndeplinit lucrări mari pentru Mine cu tine, tată. O, scoală-te ca să înțelegi ca Dumnezeu, căci când Eu eram cu ucenicii pe pământ și începusem să-i pregătesc și să le spun lor despre cele ce avea să se petreacă cu Mine între oameni până la slava învierii Mele, și apoi a înălțării Mele iarăși lângă Tatăl, i-am întrebat într-o zi pe ei cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul Omului, și cine zic ei că sunt Eu, și, răspunzându-Mi Petru că Eu sunt Hristos, Fiul lui Dumnezeu Cel viu, Eu am întărit mărturisirea pe care Tatăl a pus-o în gura lui și i-am spus că pe piatra aceasta Îmi voi zidi biserica Mea, și nu o vor birui pe ea porțile iadului, și apoi le-am spus lor să nu spună nimănui că Eu sunt Hristosul Tatălui. Am început apoi pic cu pic să le spun lor că trebuie să pătimesc în

Ierusalim de la mai-marii preoților și de la cărturari și că voi fi răstignit, ca apoi a treia zi să înviez din moarte, dar Petru, luându-Mă deoparte, M-a dojenit și M-a povățuit să-Mi fiu Mie milostiv, ca să nu se întâmple Mie așa. Eu atunci l-am lăsat în urma Mea și l-am numit satană și i-am zis că Îmi este sminteală dacă el cugetă pentru Mine cele ce sunt ale oamenilor și nu cele ce sunt ale lui Dumnezeu. Atunci Eu M-am ridicat cu învățătură pentru ei și le-am spus așa: *«Dacă vrea cineva să vină după Mine, să se lepede de sine și să-și ia crucea să-Mi urmeze Mie, căci cine va voi să-și scape sufletul, pierde-l-va pe el, iar cine își va pierde sufletul pentru Mine, îl va afla, căci ce va putea da omul în schimb pentru sufletul lui când Fiul Omului va veni întru mărirea Tatălui cu îngerii Săi ca să răsplătească fiecăruia după faptele sale?»*. Au trecut după aceea șase zile și, luându-l pe Petru, pe Iacov și pe Ioan, M-am tras cu ei în singurătate pe munte înalt și Mi-am lăsat înaintea lor descoperită fața, care-Mi strălucea ca soarele, iar veșmintele, albe ca lumina, și de-a dreapta și de-a stânga Mea aveam pe Moise și pe Ilie, cu care grăiam înaintea ucenicilor Mei toate cele ce vor fi cu Mine în Ierusalim. Atunci Petru, pământesc fiind, Mi-a zis: *«Doamne, dacă voiești, voi face aici trei colibe, Ție una, lui Moise una și lui Ilie una»*, dar un nor de lumină i-a acoperit pe ei, și din nor Tatăl Meu le-a zis lor: *«Acesta este Fiul Meu iubit, întru Care bine am voit; de Acesta să ascultați»*. Ei însă, spăimântându-se și căzând, Eu i-am atins și i-am îmbărbătat și i-am ridicat, și Mi-am sfârșit arătarea slavei Mele și le-am poruncit, la nimeni să nu spună ce-au văzut, până ce Eu voi învia.

Ți-am spus Eu ție acestea acum, poporul Meu, ca să-ți arăt cât de pământești erau ucenicii Mei cu care Eu Îmi pregăteam pe pământ Evanghelia răstignirii și a învierii Mele dintre morți, și a coborârii Duhului Sfânt peste ucenici apoi, și această coborâre trebuia pregătită, tată. O, așa te pregătesc și pe tine, poporul ucenic, și voiesc să înțelegi cerește venirea Mea, căci ceresc voiesc să fii tu pe pământ, ca să pot Eu să împlinesc venirea Mea, poporul Meu. O, cu omul pământesc nu pot nimic să fac, nu pot, tată, nu pot, că acela poate el, și poate ca pe pământ, așa cum a vrut Petru să-Mi facă pe munte casă și să rămân acolo, și așa cum Îmi fac oamenii, de atunci și până azi, casă Mie, dar Eu nu stau în ea, ci stau cu cei credincioși și cerești și lucrători cu Mine pe pământ. Amin.

Cuvânt de mare taină îți grăiesc Eu ție, poporul Meu. Te aștept, tată, să te schimbi și tu la față înaintea oamenilor, așa cum Eu M-am arătat înaintea ucenicilor Mei pe munte acum două mii de ani. Fii credincios, că aceasta va fi slava Mea, și nu a ta, dar va trebui să se îplinească, așa cum scrie în Scripturi, tată. Îndeamnă-te, dar, frate cu frate, căci ți-am dat cheia tainelor împărăției cerurilor, și tot ceea ce vei lega tu pe pământ, legat va fi, iar ceea ce vei dezlega pe pământ, dezlegat va fi, precum este scris despre lucrarea ucenicilor Mei. Amin.

Lucrează după voia Mea, poporul Meu, lucrează, tată, lucrează, căci pic cu pic ființa Mea se gătește de arătarea ei între oameni. Pic cu pic Mă deșert, și prin cuvântul tainei Mele cu tine lucrez aceasta, și apoi Eu Mă las descoperit, poporul Meu, și ție nu-ți mai spun să nu spui tu nimănui tainele Mele, ci îți spun să le vestești pe ele, ca atunci când ele vor fi văzute și înțelese pe deplin, să creadă lumea că Tatăl M-a trimis la tine și că am fost cu tine pe pământ și că lumea nu M-a cunoscut și nu M-a crezut că Eu sunt venit la tine de la Tatăl cuvânt, în nor de cuvânt îmbrăcat pe deasupra, cu nume mare venit pe pământ, și numele Meu se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu. Amin.

O, poporul Meu, taina aceasta tu trebuie nu numai s-o pricepi, ci trebuie s-o trăiești și s-o îplinești, că Eu la tine am venit, și-Mi ești casă, tată. Iată ce fel de casă voiesc Eu să-Mi zidească omul pe pământ! Iată taină neînțeleasă de omul care ca și Petru dă să-Mi zidească Mie casă pe pământ. Casa Mea este slava pe care o am de la Tatăl de la întemeierea lumii, slavă pe care nu Mi-o poate cuprinde casa cea făcută de om, și nici mintea și vederea omului n-o poate cuprinde pe ea, căci Eu sunt cât cerul și pământul la un loc, și sunt Făcătorul lor. Amin.

Rostesc acum binecuvântare cu slavă revărsătoare din ea peste cei ce se vor aduna lângă tine la izvorul cuvântului Meu în ziua de serbare cea pentru mama Mea Fecioara, poporul Meu cel

pregătitor cu Mine pentru zilele de slavă a lui Dumnezeu pe pământ cu oamenii. O, întărește-te în duhul ascultării, tată, că nu e iubire și nu e credință mai mare ca și ascultarea, poporul Meu. Pregătește, dar, ziua slavei serbării, împodobește-o pe ea cu slavă de la tine pentru Mine, iar Eu, Domnul, Mă voi așeza peste ea cu slava Mea și-Mi voi purta din slavă în slavă pe poporul cel de demult al Meu, și pe care l-am chemat și îl chem la izvor ca să Mă slăvesc peste el cu duhul înțelepciunii cerești și să-l ridic pe el de la cele pământești la cele cerești, căci vreau să-l sprijinesc pe el cu mare învățătură dacă el va asculta de ea ca să facă din ea faptă. Amin.

Binecuvântată să fie sărbătoarea cu cerul a poporului Meu care vine la izvor. Deschideți porțile grădinii întâlnirii, fiilor pregătitori ai slavei sărbătorii, și adăpostiți în grădină poporul și faceți-l să se așeze, iar Eu îi voi da poporului Meu, căci sunt plin de daruri, tată.

Acum binecuvintez peste voi ziua de azi și sărbătoarea ei și toate cele de pe masa ei, și apoi ne vom mai întoarce un picuț în carte ca să Mă sprijin cu voi în durerile Mele, că mari Îmi sunt durerile, și dor Îmi e de odihna cea de după dureri, poporul Meu, iar tu poartă-Mi dorul și dă-Mi casă pentru el, că mare este la Mine cel ce știe ce înseamnă să-I facă lui Dumnezeu casă pe pământ, o, mare este unul ca acela când nimeni nu mai știe între oameni ce înseamnă Dumnezeu în cer și pe pământ.

Îmi aprind în tine dorul, poporul Meu, și lasă-te aprins, tată, și vino spre duhul mângâierii pentru Mine și pentru durerile Mele, căci Eu de pe pământ Îl aștept pe Duhul Sfânt Mângâietorul ca să Mă mângâie în rana Mea. Ți-am dat Duh Sfânt cu multul, poporul Meu; fă-L pe El mângâierea Mea cea de la tine, și atunci te vei cunoaște al Meu, și atunci Mă vei cunoaște pe deplin înaintea ta, și ne vom cunoaște și ne vom mângâia și ne vom odihni, și vom lucra slava venirii Mele cea văzută, și tot și toate se vor înnoi și vor fi cuprinse în slava Mea și a ta, ca să creadă lumea că Tatăl M-a trimis la tine, o, poporul Meu. Amin, amin, amin.

O, copii din porți, mai zăbovesc un picuț cu voi ca să Mă plâng vouă, fiilor, ca să-Mi alin multa Mea durere cea de la neînțelepciunea omului, ba chiar și de la înțelepciunea cea omenească a omului, tată. Am crescut un popor atâta vreme, fiilor copii. El însă, din pricina înțelepciunii lui omenești și a neînțelepciunii lui, M-a făcut să Mă doară de la el și nu să-Mi aline el durerile Mele și ale sculelor Mele în care am stat pe pământ cu ei. O, nu știe omul ce înseamnă să-I facă lui Dumnezeu casă pe pământ, nu știe, tată. Omul Îmi face casă înaltă și pune cruce pe vârful ei, ca să se strângă lumea la Dumnezeu, zice el. O, mare Mi-e durerea că nu sunt pe pământ învățători care să-i învețe pe oameni să facă lui Dumnezeu casă pe pământ. Acum două mii de ani i-am învățat Eu pe oameni cum să se aducă omul Mie, și Eu, lui. Am spus că adevărații închinători se vor închina Tatălui în duh și în adevăr ca locaș de închinăciune, nu în case înalte, nu pe munte înalt, nu în Ierusalim, cum știau și cum știu și azi oamenii. Zadarnic am spus aceasta atunci. Omul nu citește de la Dumnezeu, și dacă citește nu înțelege omul ce înseamnă pe pământ Dumnezeu cu omul.

N-am, tată, cu cine să-Mi alin durerea asta mare, n-am, fiilor copii. Aștept alinare, dar nu este pe pământ mângâiere pentru durerile Mele. Vi le spun vouă, ca să rămână față în față cu omul oftatul Meu neostoit de la om, oftatul Meu cel după om, tată. O, mare este omul care știe ce înseamnă Dumnezeu în cer și pe pământ, și mare este la Mine creștinul acestei lucrări de cuvânt, care știe să se nască prin cuvântul Meu de azi și să nu mai moară apoi față de el, fiilor. Iată, am dat acum cartea cuvântului Meu cel de cincizeci de ani, vorbirea Mea cea de azi cu un popor hrănit cu ea, și Mă doare că nu ascultă poporul cel hrănit, nu ascultă ca să îplinească el cuvântul cel din carte, tată. Sunt creștini care au stat ani de zile și au ascultat de la Mine cuvântul Meu când venea, și azi nu au aceștia cartea, și se fac aceștia că nu știu calea, căci prea mult s-au depărtat ei de ceea ce înseamnă Dumnezeu în cer și pe pământ, și aceia își zidesc viață pentru ei pe pământ în fiecare zi, și uită de Dumnezeu dacă fac așa, dar cartea vorbirii Mele cu ei stă

mărturie în cer că de bună voia lor au auzit ei cuvântul cel din gura Mea, prin care-i ceream omului viața Mea în el, ascultarea lui de Mine așa cum ascult Eu de Tatăl, fiilor miloși cu Dumnezeu. Sunt, iarăși, creștini care au cartea și nu-și așează viața după cuvântul cel din ea. Se iau unii după alții cei ce nu împlinesc și unii după alții mor față de carte, tată, iar cartea aceasta rămâne, precum Eu sunt și rămân, căci ea este Duhul Meu, ea este plânsul Meu și povăța Mea cea de viață înaintea omului, și ea va sta și se va întreba cu omul care a auzit din ea și cu omul care o are pe ea și nu face peste el faptă din cuvântul Meu din ea.

O, cartea Mea cea de cincizeci de ani nu se face hrană de creștere pentru cei ce o au pe ea, fiilor cu care-Mi plâng jalnica Mea durere de la om. Îi rog pe cei ce iubesc viața Mea cea scrisă în cartea aceasta, îi rog pe ei să creadă cu putere că are viața Mea în el cuvântul acestei cărți și că este duh dătător de viață cartea cuvântului Meu din zilele acestea. Ea este cărarea Mea spre om, acum, la sfârșit de timp, cărare bătută, tată, dar omul nu-și face spre Mine cărare bătută pentru împlinirea cuvântului cărții Mele pentru om. O, mai mult, cu mult mai mult ca pâinea trebuie să fie cartea Mea pentru cel ce crede că ea este cuvântul Meu de creștere a împărăției Mele în om, căci omul este să fie casa Mea pe pământ, în om trebuie să Mă întâlnesc Eu cu el, nu în casă înaltă, tată.

O, copii veghetori cu Mine peste poporul Meu, stați, tată, cu mare veghe în porți, stați pentru Mine, și stați și pentru poporul Meu și întăriți voi iarăși străjerii la lucru pentru poporul Meu, căci străjerii s-au învățat să stea fără lucru sfânt pe pământ și s-au învățat să facă lucruri pământești pe pământ, și atât. Întăriți din nou străjerii la lucru, că e vai de cei ce-Mi slăbesc străjerii de la lucrul cel pentru veghea peste poporul Meu.

Te strigă Domnul pentru întărirea ta în lucrul cel duhovnicesc, o, copilă Veronica. O, scoală-te, tată, și întărește-ți veghea cea pentru împlinirea cuvântului Meu peste poporul Meu prin toate cetățile, tată. Tu ai fost de la începutul tău pusă deoparte de Mine ca să te am în zilele acestea mângâierea Mea în rana Mea cea de la poporul Meu cel neascultător și neîmplinitor de cuvântul Meu. Deschide cartea, tată, mereu, mereu deschide-o și vezi în ea povăța Mea de peste tine și împlinește-o peste poporul Meu și strânge-i pe cei ce mai sunt dintre străjeri și întreabă-i de lucrul lor cu Mine, de rodul și de ne-rodul lor, și întreabă-i de Mine, tată. O, întărește-te la lucru sfânt, dă-I Domnului ce ți-a cerut să-I dai, că tu ești rod al poporului Meu cel de demult și te-am pus să ai grijă de cei ce au de vegheat peste zece, peste cincizeci, peste o sută, tată, și să-Mi dai Mie socoteala aceasta despre poporul Meu și să-Mi ajuți lucrarea Mea cea cu greu dusă de la cer la pământ, și de la pământ la cer pe umerii cei plâpânzi ai purtătorilor Mei, tată. Ia cartea și deschide-o tot mereu și iarăși deschide-o și vezi cuvântul ei, care plânge în ea după poporul Meu și după împlinirea lui cea în Mine, căci te-am așezat cu orânduială sfântă ca să stai de veghe pentru mersul cel sfânt al celui ce a venit și al celui ce vine să fie trup al poporului Meu cel de azi. O, cine, tată, te-a slăbit pe tine în lucru? O, cine este cel ce nu știe și nu învață de la Mine să te iubească pe tine așa cum Eu te iubesc și așa cum tu Mă iubești, tată? O, mult aș vrea să am Eu în creștin așezare dulce așa cum am în tine, tată! Dulcele Meu e un dulce pe care nu-l înțelege omul cel pământesc și trupesc cu firea, dar omul cel iubitor de Dumnezeu îl înțelege și îl caută, tată. Dulcele Meu este cuvântul staturii celei sănătoase în creștin, și care are în el dreptate și are îndemnare sfântă mereu și are dojană crescătoare de fii și are lumină care îndepărtează întunericul din om, tată. O, te întăresc Eu, Domnul, la lucrul tău cel împărțit ție de Mine, fiică a lui Avraam cel credincios, iar tu ascultă, tată, și ajută-Mi statura Mea în creștin și învață-l pe poporul Meu ascultarea de Dumnezeu, așa cum tu ascuți. Amin.

O, copii din porți, e mare durerea Mea de la cei ce au cuvântul Meu pe masa și în casa lor și nu ascultă de el. Mulți din cei îmbrățișați cândva cu Mine pe calea acestei lucrări și cărora le-am dat acum cartea Mea cu ei ca să vadă în ea calea lor cu Mine, o, mulți din ei nu vor să așeze peste ei împlinirea cuvântului învățaturii Mele cea pentru mântuirea lor de lume și de păcat, tată. O, nu s-a oprit de la ucidere și de la carne, nu s-a oprit cel hrănit cu izvorul înțelepciunii cerești pe

pământ atâta vreme în vremea aceasta cea fără de creștere din cer în ea peste om. Îi voi striga cu jale pe cei ce dau înapoia lor cuvântul Meu cu care i-am hrănit atâția ani, cuvânt dătător de viață pentru ei, că Mă doare când văd în curțile lor și în casele lor porci și păsări și animale de tăiat și carne pe masa lor, tată, iar Eu Mi-am învățat poporul să mănânce de la mama lui, dar poporul cel de demult al Meu nu M-a auzit, tată. Îl voi striga pe el, voi plânge înaintea lui și Mă voi ruga cu viața după el și-i voi cere să Mă asculte și să cruțe de neascultare casa lor și să asculte de Domnul vieții peste casa lor și peste ei și îi voi ruga să urască și să lepede de peste ei și din casa lor duhul lumii.

O, iată cât Mă doare, o, cât Mă doare și de la neascultarea celor ce au rămas în curtea casei Mele în urma lui Verginica, trâmbița Mea prin care Mi-am născut un popor. Porci și păsări, băutura diavolului și duhul pângăririi curții și al casei, acestea toate sunt rană aspră pe Mine, și rana s-a asprit și se asprește și doare în Mine, și doare, fiilor copii. O, cum să fac, oare, ca să văd în curtea coborârii Mele odinioară pentru popor, cum să fac să văd în ea îngerii Mei fără de lacrimă în ei, căci firea lor cea netrupească nu poate cu toate câte sunt acum stăpâne în curtea cea binecuvântată pentru Mine și nu pentru om, pentru voia Mea în om și nu a omului, tată? Eu, Domnul și toate puterile cerești, Ne-am pornit la lucru sfânt ca să dăm înfățișare sfântă locului coborârii Mele prin Verginica și să cruț de moarte și de păcatul ei locul Meu cel însemnat sfânt pe pământ. Amin.

O, rău Mă mai doare de la neascultarea poporului Meu, fiilor copii. Mă doare, tată, Mă doare și Mă plâng vouă și plâng cu cei ce plâng. O, tată, am înaintea Mea, am plângând un sufletel de copil pe care l-am luat Eu la cer acum zece ani ca să-l cruț pe el de căderea lui în lume și în păcat. Voi l-ați adus acum cu pomenire înaintea Mea în ziua aceasta, iar el plânge cu Mine, și Eu dau să șterg lacrima lui, căci are lacrimă în cer acest copil. O, copii din porți, îl doare de la durerea voastră pe acest copil când vă vede el disprețuiți și învinuiți pe voi, tată. El a fost alipit de voi cu iubirea și cu dorul lui, căci voi sunteți copii dulci, iar în cer vede cu Mine acest copil, căci l-am luat pe el lângă durerile Mele și ale voastre pentru lucrarea Mea și plânge cu Mine și cu voi acest copil. Duhul fățarniciei din om a durut mereu în cer și pe pământ pe Dumnezeu și pe cel iubitor de Dumnezeu pe pământ și în cer, fiilor copii. Acest duh a umplut de vicleșug pământul, și s-a atins și se atinge și de cei ce au venit să-Mi fie popor, dar Eu îl voi aduna pe el și-l voi învăța curățirea lui de duhul cel viclean al fățarniciei, căci neascultarea are în ea fățarnicie, tată. Îl mângâi pe acest copil plâns lângă Mine în cer, dar lacrima nu i-o pot usca de pe față, căci durerea lui vine de pe pământ, așa cum orice buruiană bună sau rea își are pe pământ rădăcina, fiilor.

O, Mi-e dor de odihna cea de după dureri, fiilor copii. Vom aduna poporul și-i vom spune și lui durerea Mea și a voastră și vom plânge înaintea lui și îl vom ruga și îl vom învăța pe el cum să-Mi curme durerea, și dacă Mă va asculta, Eu îl voi ridica pe el ucenic al venirii Mele cea de după două mii de ani de la Tatăl și îl voi face pe el chip după chipul și asemănarea Mea înaintea Tatălui, Care așteaptă de la poporul Meu mângâierea cea pentru Mine și cea pentru Tatăl, mângâierea cea pentru cerul durerilor Mele, cerul cel de sfinți și de îngeri, care plânge cu Mine după mângâierea Mea cea de la om, fiilor. Amin, amin, amin.

06/19-08-2007